

د خوراک

92 سنّت او آداب (پنستو)

- د لویدلې دانې خوړلو فضائل
- د خوراک نه پس مسح کول سنّت دي
- برکت ختموونکي کارونه



اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

د خوراک 92 سُنَّت او آداب (1)

دُعائے خلیفہ عطار: یا رَبِّ المصطفیٰ! خوک چې دا رساله ” د خوراک 92 سُنَّت او آداب “ لولي يا واوري هغه ته هميشه د سُنَّتو مطابق د خوراک خنباک کولو توفیق ورعطا کړې او هغه سره د مورهِ او پلاره بے حسابهِ او بجنبې - اَمِيْن بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

د دُرُود شريف فضيلت

د آخري نبي رسول هاشمي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارک دے: چا چې پۀ شپه او ورځ کنبې په ما باندي د شوق او محبت سره درې درې کرته دُرُود پاک ولوستلو پۀ الله پاک باندي حق دے چې هغه د هغه د هغې ورځ او د هغې شپې گناهونه او بجنبې - (معجم کبير، 362/18، حديث: 928)

صَلُّوا عَلٰى الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

د خوراک نيت وکړئ

﴿1﴾ د خوراک مقصد چې خوند او خواهش پوره کول نه وي بلکې د

... دا مضمون د اميرِ اهلِ سُنَّت دامت بَرَکَاتُهُمُ الْعَالِيَه د کتاب ” فيضانِ سُنَّت “

صفحه 306 نه تر د صفحه 328 نه اخسته شوه دے۔

خوراک په وخت دا نیت وکړئ: ”زه د الله پاک په عبادت باندې د طاقت حاصلولو د پاره خوراک کووم“ یاد ساتئ چې په خوراک کولو کښې به په عبادت باندې د طاقت حاصلولو نیت په هغه شکل کښې رښتیا وي چې د لوړې نه د کم خوراک هم اراده وي کښې نو د سره نه به نیت هم دروغ شي، ځکه چې ښه په مړه خپته د خوراک کولو سره د عبادت د پاره د طاقت حاصلیدو په ځائ نوره سستی پیدا کيږي- د خوراک عظیم سُنَّت دا دے چې ورپه شوه یې چې بغیر د لوړې نه د خوراک کولو سره به طاقت څه راشي اَلتَّابُ بِصَحْتِ خَرَابِ او زړه به هم سخت شي- حضرت شیخ ابو طالب مکی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: په یو روایت کښې دي: د موروالی په حالت کښې خوراک کول برکے مرض پیدا کوي-“

(قوت القلوب، 326/2) ﴿2﴾ داسې دسترخوان غوروی په کوم باندې چې څه حرف، لفظ، عبارت، شعریا د کمپنی وغیره نوم په اردو، انگریزی یا په بله ژبه کښې نه وي لیکلے شوه- ﴿3﴾ د خوراک کولو نه مخکښې او وروستو دواړه لاسونه تر مژوندونو پورې سُنَّت دي، د غړو کولو سره د خُلې لاندې حصه هم وه وینځئ خو د خوراک نه مخکښې وینځلے شوي لاسونه مه وچوئ- د مدینے سرکار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائي دي: ”د خوراک نه مخکښې او وروستو اودس کول (یعنې لاسونه او ځله وینځل) په رزق کښې فراختیا پیدا کوي او شیطان لرې کوي-“ (کنز العمال، 106/15،

حدیث: 40755) ﴿4﴾ که د خوراک د پاره چا ځله اونه وینځله نو دا به نه وئیلے کيږي چې ده سُنَّت پریښودل- (بهار شریعت، 376/3، حصه: 16 ملخصاً)

﴿5﴾ د خوراک په وخت گڅه ښپه وغوړوئ او ښی زنگون ودروئ یا جُخت کښینی او دواړه زنگونان ودروئ یا د التحیات په شکل کښینی، په دريو وارو کښې چې په کومه طریقه هم عمل وکړئ نو سُنَّت به ادا شي.

په پرده کښې د پردې عادت جوړ کړئ

﴿6﴾ که اسلامي وروڼه وي او که اسلامي خوښندې ټول دې د خادر يا د قميص د لمن په ذریعه په پرده کښې پرده ضرور کوي گڼې که جامې تنگې وي يا د قميص لمن بره وي نو د کور خلق وغیره د بد نظری په گناه کښې اخته کیدے شي. که چرې په ” پرده کښې پرده “ ممکن نه وي نو د التحیات په شکل کښې کښینی نو سُنَّت به هم ادا شي او پرده به هم پخپله وشي. د خوراک نه علاوه هم په کښیناستو کښې د پردې کولو عادت جوړ کړئ. ﴿7﴾ پرلت وهل او د خوراک د پاره کښیناستل سُنَّت نه دي، د دې سره خپته بهر راوځي. ﴿8﴾ د ورومبی نمری سره بِسْمِ اللّٰهِ د دویمې نه مخکښې بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ او د دریمې نه مخکښې بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ لولئ. (احیاء العلوم، 6/3) ﴿9﴾ بِسْمِ اللّٰهِ په تیزه وایی د پاره د دې چې نورو ته هم وریاده شي. ﴿10﴾ د شروع کولو نه مخکښې دا دُعا ولولئ، که په خوراک خښاک کښې زهر هم وي نو **إِنْ شَاءَ اللّٰهُ الْکَرِیْمُ!** اثر به نه کوي، دُعا دا ده: **بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ الَّذِي لَا يَبْئُتُ مَعَهُ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ يَاسَعُ يَاقُتُومُ** (کنز العمال، 109/15، حدیث: 40792) **ترجمه:** د الله پاک په نوم سره شروع کووم د چا د نوم په برکت سره چې د زمکې او اسمان هیڅ یو

خيز هم نقصان نشي رسولے، اے هميشه ژوندي او قائم پاتې کيدونکيه- ﴿11﴾ که چرې په شروع کبني مو بِسْمِ اللّٰهِ وئيل هير شي نو په د خوراک په دوران کبني داسې وه وايي: **بِسْمِ اللّٰهِ اَوَّلُهُ وَاخِرُهُ ترجمه: د الله پاک په نوم باندې د خوراک شروع کول او ختمول.**

د خوراک کولو په وخت هم ذکرُ الله جاري ساتئ

﴿12﴾ خوک چې د خوراک کولو په وخت په هره نمرې باندې يا واجِدُ لولي **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ الْكَرِيمُ!** هغه خوراک به د هغه په خيټه کبني نُور وي او بيماري به ختميري- ﴿13﴾ د هرې نمرې نه مخکبني ”الله“ يا ”بِسْمِ اللّٰهِ“ لولئ د پاره د دې چې د خوراک حرص مو د ذکرُ الله نه غافله نه کړي- د هرو دوو نمرې ترمينځه **الْحَمْدُ لِلّٰهِ،** يا واجِدُ او بِسْمِ اللّٰهِ لولئ، دغه شان هره نمرې په بِسْمِ اللّٰهِ سره شروع کوي، په مينځ کبني يې يا واجِدُ او د نمرې په ختميدو باندې به د حمد تركيب جوړ شي- ﴿14﴾ د خاورو په لوبني کبني خوراک کول افضل دي چې ”خوک په کور کبني خورين لوبني ساتي فرښتې د هغه کور د زيارت کولو د پاره راځي-“ (رد المحتار، 495/9) ﴿15﴾ د اينگولي [يعنې ترکاری] يا چکنی لوبنې په ډوډۍ باندې مۀ رډۍ- (رد المحتار، 490/9) ﴿16﴾ لاس يا چارۀ په ډوډۍ باندې مۀ پاکوئ- (رد المحتار، 9 / 490) ﴿17﴾ په زمکه باندې دسترخوان غوړول او خوراک کول سُنَّت دي- د ډډې وهلو سره، سرتور سر يا يولاس په زمکه باندې کينبول، د پيزار سره، په ملاسته ملاسته يا د پرلت وهلو سره

خوراک مۀ کویء- ﴿18﴾ ډوډۍ که چرې پۀ دسترخوان باندې کینودے شوه نو د اینګولي د انتظار کولو نه بغير خوراک شروع کړئ- (رد المحتار، 9/ 490) ﴿19﴾ وړاندې وروستو مالګه یا مالګین خوراک کوی (چې پۀ دې سره 70 بیماری ختمیږي- (رد المحتار ، 9/ 491) ﴿20﴾ ډوډۍ پۀ یو لاس باندې مۀ رانیموئ چې دا د غرور کونکو طریقه ده- ﴿21﴾ ډوډۍ پۀ ګڅ لاس کبڼې نیسئ او پۀ ښي لاس یې رانیموئ- لاس ورغزوی او د تال یا د اینګولي د لوبڼي د پاسه ډوډۍ یا ډبل ډوډۍ وغیره د رانیمولو عادت جوړ کړئ- داسې به د ډوډۍ ټکړي هم پۀ خوراک کبڼې پریوځي ګڼې پۀ دسترخوان باندې د پریوتو سره ضائع کیدے شي- ﴿22﴾ پۀ ښي لاس باندې خوراک کوی، پۀ ګڅ لاس باندې خوراک خښاک کول، ورکول د شیطان طریقه ده-

پۀ دریو ګوتو باندې د خوراک کولو عادت جوړ کړئ

﴿23﴾ پۀ دریو ګوتو یعنی د مینځنۍ، د شهادت او پۀ غټه ګوته باندې خوراک کول د انبیائے کرامو **عَلَيْهِمُ السَّلَام** سُنَّت دي- د عادت جوړولو د پاره که غواړئ نو ورومبے د ښي لاس د قچۍ ګوتې سره پۀ خوا کبڼې ګوته راماته کړئ او پۀ دې کبڼې ربر وچوئ یا د ډوډۍ ټکړه د دې دواړو ګوتو نه د لاس تلي طرف ته راماته ساتئ یا دواړه عملونه پۀ یو وخت کوی، چې کله مو عادت جوړ شي نو **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيم!** د ربر وغیره حاجت به نه پینښیږي- حضرت ملا علي قاري **رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ** فرمائي: ”پۀ

پینځو گوتو باندې خوراک کول د حرص کوونکو نخبه ده۔“
 (مرقاۃ المفاتیح، 9/8) که چرې د وریزو دانې جُدا جُدا وي او پۀ دریو گوتو باندې
 نمرې نه جوړېږي نو بیا پۀ څلورو یا پینځو گوتو باندې خوراک کولے شی۔

د ډوډۍ غاړه ماتول

﴿24﴾ د ډوډۍ غاړې [یعنې مورگې] ماتول او کینسودل او د مینځ حصه
 خوړل اسراف دے۔ آؤ که چرې غاړې اومې پاتې شوې وي، د هغې د
 خوړلو سره به نقصان کیږي نو بیا یې تري ماتولے شی، داسې که دا
 معلومه وي چې د ډوډۍ غاړې به نور خلق و خوري ضائع کیږي به نۀ نو
 بیا هم پۀ ماتولو کښې څۀ باک نشته، دا حکم پۀ ډوډۍ کښې د
 پرڅیدلې حصې هم دے چې پرڅیدلے ځائے و خوړلے شي او نوره
 پرینسودلے شي۔ (بهار شریعت، 377/3، حصه: 16)

﴿25﴾ وره نمرې کوئ او پۀ دې احتیاط سره چې د چپ چپ اواز نه
 پیدا کیږي او ښه یې چقوئ او بیا یې خورئ۔ که پۀ ښه طریقه د چقولو
 نه بغیر تیره کرے شي نو د هضمولو د پاره به معدې ته سخت زحمت
 کول وي ځکه د غابونو کار د معدې نه مۀ اخلئ۔ ﴿26﴾ تر څو پورې
 چې یوه نمرې د حلق نه ښکته لاره نشي نو د بلې نمرې د پاره لاس
 غزول یا نمرې کول د خوراک د حرص نخبه ده۔ ﴿27﴾ ډوډۍ پۀ
 غابونو باندې راشوکول ډیره بده خبره او د بے برکتۍ سبب دے، داسې

هُم پۀ ولاړه ولاړه باندې خوراک کول د نصرانیانو [یعنې د عیسیانو] سُنَّت دي- (سني بهشتی زیور ص 565)

پۀ خوراک کښې میوه ورومبے خوړل پکار ده

﴿28﴾ دلته عام طور میوه پۀ اخره کښې د خوړولو رواج دے خو حُجَّةُ الإسلام حضرت امام محمد بن محمد بن محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: ”که میوه وي نو هغه دې ورومبے وروړاندې کړے شي چې دا پۀ طيبي لحاظ سره مخکښې خوړل ډیره ښه ده، دا زر هضمیږي ځکه دا د معدې پۀ لاندې حصه کښې پکار ده او د قرآن پاک نه هم د میوې ورومبے کیدو خبر حاصلیږي- پۀ 27 سورة الواقعة، آیت نمبر 20، 21 کښې ارشاد دے: ﴿وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٧﴾ وَخَمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٨﴾﴾ [مفهوم] ترجمه کنز العرفان: ”او میوے کومې چې به جَنَّتِيان خونوي او د مرغو غوښه کومه چې به هغوئي غواړي-“ (احياء العلوم، 21/2)

اعلیٰ حضرت، امام اهلسنّت امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ روایت نقل کوي: ”د خوراک نه مخکښې خربوزه خوړل خپته ښه وینځي او بیماری د جرړې نه ختموي“ - (فتاویٰ رضویه، 442/5)

پۀ خوراک کښې عیبونه مۀ راوباسئ

﴿29﴾ پۀ خوراک کښې هیڅ قسمه عیب مۀ راوباسئ مثلاً دا مۀ وایئ چې مزیداره نه ده، پخه نه ده، مالګه پکښې کمه ده، تروه ده یا پیکه ده

وغیره وغیره- که خوښه موي نو اوښې خورئ، گنې نومۀ يې خورئ- آؤ!
 که پخلي کوونکي ته د مرچ مصالې د کمي زياتي د پاره هدايت کول
 مقصد وي نو پۀ تنهايي کښې يې پۀ رهنامايي کولو کښې خۀ باک نشته-

پۀ ميوو کښې عيب راويستل ډيره بده خبره ده

﴿30﴾ پۀ ميوو کښې عيب راويستل د انسان د پوخ کړم شوي خوراک
 پۀ مقابله کښې زياته بده خبره ده چې د خوراک پۀ پخولو کښې د انسان
 لاسونه زيات استعماليري خو د ميوو پۀ معامله کښې داسې نه ده-
 ﴿31﴾ د خوراک يا د اينگولي وغيره د مينخ نه مۀ خورئ چې پۀ مينخ
 کښې برکت نازليري- ﴿32﴾ د خپل اړخ د غاړې نه خورئ، هر طرف
 ته لاس مۀ غزوي- ﴿33﴾ که چرې پۀ يولوبني کښې ډير خيزونه وي
 نو د بل اړخ نه هم اوچتوله شي-

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د خوراک پۀ وخت ښې خبرې کوي

﴿34﴾ د خوراک کولو پۀ وخت چپ کښيناستل، او دا چپ کښيناستل
 ښۀ گڼل د وور د عبادت کوونکو طريقه ده، آؤ که خبرو ته موزرۀ نه
 کيري نو هيخ باک پکښې نشته، هم داسې فضول خبرې کول پۀ يو
 حالت کښې هُم مناسب نه دي، ځکه د خوراک پۀ وخت ښې خبرې
 کول پکار دي مثلاً چې کله هم پۀ کور کښې پۀ شريکه يا د ميلمنو

غیره سره خوراک کوی نو د خوراک خښاک سُنَّت بیانوی. خومره به ښه وي که چرې د خوراک د دې مَدَنِي گلونو فوتو کاپي وه وښتله شي او فریم کړې شي یا په گټه باندې د خوراک په ځائے کښې ولگولې شي او د خوراک په وختونو کښې وخت په وخت ولوستلې شي. ﴿35﴾ د خوراک په وخت داسې خبرې مه کوی د کومو نه چې خلقو له کرکه ورځي مثلاً د دستونو، پیچس، آلتو وغیره خبرې کول. ﴿36﴾ د خوراک کونکي نمری مه تلئ.

ښه ښه پوتې قربانوی

﴿37﴾ په خوراک کښې ښه ښه پوتې راټولول یا که په شریکه خوری نو دې د پاره غټې غټې غټې اخستل او زر زر خورل چې هسې نه زه پاتې شم یا د ځان طرف ته زیات خوراک راټولول غرض دا چې په څه طریقه هم نور محرومه کول خلق بد گمانه کوي او دا د مروت نه لرونکو او حرص کونکو طریقه ده. که ښه څیزونه د خپلو اسلامي وروڼو یا کور والو د پاره د قربانولو په نیت پرېږدې نو **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيم!** ثواب به مو کیږي. لکه څنگه چې د دواړو جهانونو د سلطان **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ارشاد مبارک دے: ” کوم کس چې د څه څیز خواهش لري، بیا هغه خواهش منع کړي او (نوروله) په ځان باندې ترجیح ورکړي نو الله پاک هغه بخښي.“ (اتحاف السادة المتقين، 779/9)

د غورځيدلو دانو د خوړلو فضائل

﴿38﴾ د خوراک کولو په وخت کې چې يوه دانه يا نمړۍ وغیره پريوځي نو هغه راوچته کړئ او وې څنډئ او اوښې خوړئ چې د بڅښنې زيرې پرې دے۔ ﴿39﴾ په حديث پاک کېنې دي، څوک چې د خوراک پريوتې ټکړې راوچتې کړي او اوښې خوري هغه به د فراختيا (يعنې د خوشحالي) ژوند تيروي او هغه به د اولاد او د اولاد د اولاد د کم عقلۍ نه به په حفاظت کېنې وي۔ (کنز العمال، 111/15، حديث: 40815) ﴿40﴾ حضرت امام محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ نقل کوي: ”د ډوډۍ ټکړې او ريزې راتولې کړئ **إِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيمُ!** خوشحالي به مو نصيب کيږي۔ بچي به مو صحيح او سلامت او بے عيبه وي او هغه ټکړې به د حورو مهر جوړيږي۔“ (احياء العلوم، 7/2)

﴿41﴾ د غورځيدلي ډوډۍ راوچتول او ښکلول جائز دي۔ ﴿42﴾ په دسترخوان باندې چې کومې دانې وغیره غورځيږي هغه په چرگانو، مرغو، غواگانو يا چيلو وغیره باندې خوړل جائز دي۔ يا يې په داسې ځائ کېنې په احتياط سره کيږدئ چې ميران يې وخوري۔

خوراک له پوکي ورکول منع دي

﴿43﴾ خوراک او چايو وغیره له د سرولو د پاره پوکي مه ورکوى چې دې سره بے برکتې راځي۔ ډير گرم خورک مه خورئ، د خوړلو د قابل کيدو انتظار يې کوئ۔ (رد المحتار، 9 / 491 ملخصاً) ﴿44﴾ د خوراک په وخت هم اوبه په ښي لاس باندې څښئ۔ داسي نه چې په لاس پورې اينگولے

وغیره لکیدلے وي او د هغې پۀ وجه باندې کلاس پۀ گځ لاس کښې ونیسئ او د بني لاس گوته ورسره ولگوئ او زړۀ له تسلي ورکړئ چې پۀ بني لاس باندې یې څښم!

اوبه گوټ کول زده کړئ

﴿45﴾ که اوبه وي او که څۀ شربت، همیشه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وئیل او واره واره گوټونه کول پکار دي خو چې پۀ گوټ کولو کښې اواز پیدا نشي، که اوبه وي او که بل څۀ شربت، د غټ غټ گوټ کولو سره د ځیگر بیماری پیدا کیږي- پۀ اخر کښې **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ** وه وایئ- افسوس چې د گوټ کولو پۀ سُنَّت باندې مشکله ده که څوک عمل کوي، مهرباني وکړئ دې د پاره مشق وکړئ او دا سُنَّت اختیار کړئ- ﴿46﴾ چې لږه لږه پاتې شي نو خوراک بس کړئ-

خوند صرف د ژبې تر بیخه پورې دے

﴿47﴾ پۀ مړه گیده خوراک سُنَّت نۀ دے، که زیات خوراک ته مو زړۀ کیږي نو خپل ځان پۀ دې طریقه باندې پوهه کړئ چې خوند صرف د ژبې د سوکې نه تر بیخه پورې وي حلق ته د رسیدو سره خوند ختمیږي نو د لږ وخت د خوند د پاره د سُنَّت ثواب پرېښودل عقلمندي نه ده- د ډیر خوراک سره طبیعت خرابیږي، پۀ عبادت کښې سستی پیدا کیږي، معدۀ خرابیږي او بعضې وخت غټ والے راځي- د قبض، گیس، شوگر او د زړۀ وغیره د بیمارو امکان زیاتیري- ﴿48﴾ د فارغیدو نه پس

ورومبے مینځنی بیا د شهادت گوته او په اخره کنبې غټه گوته درې درې ځله وختی- ” د مدینے سرکار **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** به د خوراک نه پس مبارکې گوټې درې ځله خټلې-“ (شمائل ترمذی، ص 61، حدیث: 138)

لوبڼے وختی

﴿49﴾ لوبڼے هم وختی- په حدیث پاک کنبې دي: ” د خوراک نه پس چې کوم گس لوبڼے ختي نو هغه لوبڼے د هغه د پاره دُعا کوي او وائي، الله پاک دې تا د دوزخ د وور نه ازاد کړي لکه څنگه چې تا زه د شیطان نه ازاد کړم-“ (کنز العمال، 111/10، حدیث: 40822) او په یو روایت کنبې دي چې لوبڼے د هغه د پاره **اِسْتَعْفَار** کوي- (ابن ماجه، 14/4، حدیث: 3271)

﴿50﴾ په کوم لوبڼي کنبې چې وخورئ نو هغه لوبڼے د خټلو نه پس وینځی او اوبه یې وڅښی **اِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيم!** د یو غلام د ازادولو ثواب به مو کیري- (احیاء العلوم، 7/2)

د لوبڼي د وینځلو او څښلو طریقه

﴿51﴾ خټل او وینځل به هغه وخت وئیلے شي چې کله د خوراک څه جز او د خوروا اثر وغیره پاتي نه شي- ځکه د لږو شان اوبو اچولو او د لوبڼي د بره غاړې نه واخله تر د بنکته طرف پورې په گوته د ښه وینځلو سره څښل پکار دي- دوه یا درې کرته چې داسې وه وینځې او اوښې څښې نو **اِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيم!** لوبڼے به ښه صفا شي- ﴿52﴾ د څښلو نه په لوبڼي یا تالي کنبې معمولې شان پاتي شوې اوبه هم په گوته جمع کول او څښل پکار

دي، داسې نه وي چې د مصالې خټه ذره چرته پاتې شي او په هغې کښې برکت هم لار شي! چې په حديث پاک کښې دي: ”تاسو ته نه ده معلومه چې د خوراک په کومه حصه کښې برکت دے۔“ (مسلم، ص 11123، حديث: 1023)

﴿53﴾ د لوبني په خوروا باندې ککر شوے جام، قاشوغه د چايو، شوملو [يعني لسى]، د ميوؤ په رس، په شربت او نورو شربتونو باندې ککر شوے لوبنې، گلاس او جگ وغيره وه وينځئ او اوښي ځښئ او داسې يې صفا کړئ چې د خوراک خټه ذره يا اثر پري پاتې نه شي او داسې ډير برکتونه حاصل کړئ۔ ﴿54﴾ په گلاس کښې پاتې شوې د مسلمان جوته اوبه چې د استعمال قابل وي هڅي بے هيڅه توئ کول او ضائع کول اسراف دے او اسراف حرام دے۔ (سنی بهشتی زیور، ص 567 ملخصاً) ﴿55﴾ په اخره کښې **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ!** وايئ۔ په اول او په اخر کښې که درته د قرآن او حديث دعاگانې هم يادې وي نو لولئ يې۔ ﴿56﴾ په صابون باندې لاس وينځئ او ښه يې صفا کړئ د پاره د دې چې بوئي او غور والے ترينه لار شي۔

د خوراک نه پس مسح کول سُنَّت دي

﴿57﴾ په حديث پاک کښې دا هم دي: (د خوراک نه د فارغيدو نه پس) د مدینے سرکار **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** لاسونه وينځل او د لاسونو په لوند والي باندې يې د خُلې او لاسونو او د سر مبارک مسح وکړه او خپل خوږ صحابي **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** ته يې وفرمائيل: ”عکراش! د کوم څيز سره چې وور ولگي (کوم [څيز] چې په وور پوخ کړے شوے وي) د هغه [څيز] د خوړلو نه

پس دا اودس دے۔“ (ترمذی، 335/3، حدیث: 1855) ﴿58﴾ د خوراک نه پس د غابونو ځلال وکړئ۔

مخکبني گناهونه معاف

﴿59﴾ حُضُورَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد وفرمائيلو: کوم گس چې ډوډۍ وخورې او دا کلمات وه وائي نو د هغه مخکبني گناهونه معاف کولې شي: د دُعا هغه کلمات دا دي: ”الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ“

ترجمه: ټول تعريفونه الله پاک لره دي چا چې په ما باندې دا ډوډۍ وخورله او زما د خه مهارت او طاقت نه بغير يې ما ته دا رزق راعطا کړو۔ (ترمذی،

284/5) ﴿60﴾ د خوراک نه پس دا دُعا هم ولولئ: ”الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا

وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ“ **ترجمه:** د الله پاک شکر دے چا چې په مونږ باندې خوراک خښاک وکړو او مسلمانان يې جوړ کړو۔ (ابو داود، 513/3، حدیث:

3850) ﴿61﴾ که چا درباندي خوراک کړے وي نو دا دُعا هم ولولئ:

”اللَّهُمَّ أَطْعَمَ مَنْ أَطْعَمَنِي وَاسْقَ مَنْ سَقَانِي“ **ترجمه:** اے الله پاکه په هغه باندې وخورې چا چې په ما باندې وخورل او په هغه باندې وڅښې چا چې په

ما باندې وڅښل۔ (مسلم، ص 136، حدیث: 2055) ﴿62﴾ د ډوډۍ خوړلو نه

پس دا دُعا وکړئ: ”اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ“ **ترجمه:** اے الله پاکه!

زمونږ د پاره په دې خوراک کښې برکت عطا کړې او د دې نه ښه خوراک

په مونږ باندې وکړې۔ (ابو داود، 475/3، حدیث: 3730) ﴿63﴾ د پټيو څښلو نه

پس دا دُعا ولولئ: ”اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ“ **ترجمه:** اے الله پاکه! زمونږ

د پاره په دې کښې برکت واچوې او مونږ ته د دې نه زیات راعطا کړې-
 (ابو داود، 475/3، حدیث: 3730) ﴿64﴾ د مدینې د سرکار **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**
 حلوا، شات، سرکه، کجورې، هندوانه، بادرنګ او کدو شریف ډیر
 خوښ وو- ﴿65﴾ د الله پاک د محبوب **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** د چیلی په غوښه
 کښې مخکښې پتون، د خټ او ملا غوښه خوښه وه- ﴿66﴾ خور آقا و
 مولا، مکي مَدَنِي مصطفی **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** به کله نا کله کجوره او هندوانه
 یا کجوره او بادرنګ یا کجوره او ډوډۍ میلا وهله او خورله- ﴿67﴾ د
 مدینې د سرکار **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** به گولې [د کتوی په بیخ کښې اختې
 ورېژې، اینګولې وغیره] خوښ وو- ﴿68﴾ تَرِيد یعنی د اینګولې په خوروا
 کښې ماته کړې شوې ډوډۍ به د مدینې د سرکار **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ډیره
 خوښه وه- ﴿69﴾ په یوه گوته باندې خورل د شیطان او په دوو گوتو
 باندې خورل د غرور کونکو طریقو ده، په دريو گوتو باندې خوراک
 کول د انبیائے کرامو **عَلَيْهِمُ السَّلَام** سُنَّت دي-

خومره خوراک دې کول پکار دے؟

﴿70﴾ د لورې درې حصې کول بهتر دي- چې یوه حصه د ډوډۍ، یوه د
 اوبو او یوه حصه د هوا وي- مثلاً چې په دريو ډوډو باندې مږپرې نو یوه
 ډوډۍ وخورې، د یوې ډوډۍ همره اوبه او باقي د هوا د پاره خالي پرېږدئ-
 که په مږه خپته مو وخورله نو مُباح ده هیڅ گناه پکښې نشته- خود کم
 خوراک دیني او دُنیايي برکتونه مرحبا! تجربه پرې وکړئ- **إِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيم!**

خپته به مو داسې صحيح شي چې تاسو به ورته حيران پاتې شئ. الله پاک دې زمونږ د ټولو قفلِ مدينه نصيب کړي. يعنې د حرامو نه د بچ کيدو او حلال هم د ضرورت نه د زياتو خوړلو نه بچ کړي.

أَمِينِ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

قيلوله سُنَّت ده

﴿71﴾ د ماسپښين د ډوډۍ نه پس قيلوله کوئ چې ماسپښين اوده کيدو ته قيلوله وئيله شي او دا په خاص طور د شپې د عبادت کونکو د پاره سُنَّت دي چې د دې سره د شپې په عبادت کښې اساني وي. د ماښام د ډوډۍ نه پس کم از کم 150 قدمه گرځئ. د ماښام د ډوډۍ نه پس مطلقاً په قلاړه گرځيدل بهتر دي او دا د يو نيم سل قدمه گرځيدلو قول د اَطْبَاءَ دے. ﴿72﴾ د خوراک نه پس **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ** ضرور وايئ. ﴿73﴾ د دسترخوان اوچتولو نه مخکښي مه پاڅئ. ﴿74﴾ د خوراک نه پس لاسونه ښه پوره وه وينځئ او بيا يې وچ کړئ. صابون هم استعمالولې شئ. ﴿75﴾ په کاغذ باندې لاسونه وچول منع دي. ﴿76﴾ په توليه باندې لاسونه وچولې شې، په اغوسته شوو جامو باندې لاسونه مه وچوئ.

برکت ختموونکي کارونه

﴿77﴾ خليلُ العلماء مفتي محمد خليل خان برکاتي **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** فرمائي: ”په کوم لوبښي کښې چې خوراک وکړې شي په هغه لوبښي کښې لاس وينځل يا وينځلې شوي لاسونه د قميص په لمن يا په لويته باندې وچول برکت

ختموي- (سنی بهشتی زیور، ص 578) ﴿78﴾ د خوراک نه پس فوراً د سخت ورزش کولو یا د ډیر وزن داره خیز اوچتولو، رانیکلو وغیره د سخت کار کولو سره د کولمې راوتلو، اپنډکس کیدلو یا د خیتې د غیتیدو مرضونه پیدا کیدے شي- ﴿79﴾ د خوراک نه پس **اَلْحَمْدُ لِلّٰه!** په تیز اواز باندي هغه وخت وه وایئ چې کله ټول د خوراک نه فارغ شوي وي گنې نو په ورو یې وه وایئ- (رد المحتار، 490/9) د خوراک نه پس دې دا دُعا هم هغه وخت وکړے شي چې هر یو گس د خوراک نه فارغ شوے وي گنې چې څوک خوراک کوي نو هغه به وشرمیري-

د چا د ونې میوه خوړل څنگه ده؟

﴿80﴾ باغ ته چې لار شے او هلته میوه راغورځیدلې وي نو چې تر څو پورې د باغ مالک اجازت نه وي درکړے تر هغه وخته پورې میوه نشي خوړلے او اجازت په دواړه قسمه کیدے شي- یا صراحه اجازت وي مثلاً مالک وئيلي وي چې راپریوتې میوه خوړلے شي یا دلاله اجازت وي یعنې هلته داسې دستور او عادت وي چې باغ والا د راغورځیدلي میوو نه خلق نه منع کوي- د ونو نه د میوې راشوکولو او خوړلو اجازت نشته خو چې کله میوه ډیره وي او معلومه وي چې په راشوکولو او خوړلو باندي یې مالک نه خفه کیږي نو بیا یې راشوکولے او خوړلے هم شي- خودا اجازت په هیڅ صورت کنبی نشته چې د هغه ځائے نه میوه راوړي- (فتاویٰ بنديه، 229/5 ملخصاً) په دې ټولو صورتونو کنبی د دستور او عادت

لحاظ شته او که دستور او عادت نه وي يا معلومه وي چې مالک پرې خفه کيږي نو د راغورځيدلې ميوې خورل هم جائز نه دي.

بغير د پوښتنې کولو نه خوراک څنگ دے؟

﴿81﴾ د دوست کور ته لاړې، څه پوخ شوه څيز ميلاؤ شو، پخپله دې راواخستو او وه دې خورلو يا د هغه باغ ته لاړې او ميوه دې راوشو کوله او وه دې خورله که معلومه وي درته چې هغه پرې نه خفه کيږي نو خورل يې جائز دي خو دلته د ښه غور کولو ضرورت دے، بعضې وخت داسې هم کيږي چې انسان دا گڼي چې هغه به پرې نه خفه کيږي حالانکې هغه پرې خفه کيږي. (فتاویٰ بنديه، 229/5 ملخصاً) ﴿82﴾ د ذبح کرے شوي څاروي ”حرام مغز [يعنې د ملا د تير پة هډوکي کښې د څت نه تر د ملا د تير تر اخره پورې نرے د مغز پة شان مزے]“ خورل منع دي ځکه د پخولو پة وخت د څت، چانپ [يعنې د پوښتنو نه د صفا کرے شوي د ملا د تير غوښه] او د ملا د تير د هډوکي غوښه ښه وگورئ او حرام مغز ترينه لرې کړئ. ﴿83﴾ د ذبح کرے شوي څاروي ”غُدود“ (يعنې غوټه) خورل مکروه تحريمي ده ځکه د پخولو نه مخکښې ترينه دا لرې کړئ.

د چرگ زړه

﴿84﴾ د چرگ زړه نه دي غورځول پکار، څلور ځائے يې وشلوئ يا چې څنگه هم ممکن وي اوئې شلوئ او د دې نه وينه پوره وباسئ او صفا يې کړئ بيا يې پة اينگولې کښې واچوئ.

”بِسْمِ اللّٰهِ كَرِيءٌ“ وئيل سخت منع دي

﴿85﴾ يو گس ډوډۍ خوري او بل گس راغلو وړومبي هغه ته وه وئيل: ”راخه ډوډۍ وخوره“ بل گس وه وئيل: ”بِسْمِ اللّٰهِ كَرِهًا“ دا سخت منع دي په دې موقع باندې د دُعا الفاظ وئيل پكار دي مثلاً وه وايء ”اللّٰهُ پاك دې پكښې برکت واچوي-“ (بهار شريعت، 379/3، حصه: 16 ملخصاً)

خرابه غوښه خوړل حرامه ده

﴿86﴾ چې غوښه خرابه شي نو د هغې خوړل حرام دي- دغه شان چې كوم اينگولې خراب شي هغه هم نشي خوړلې- د خرابيدو نخبښه دا ده چې هغه جم شي، بد بوئي شروع كړي- كه خوروا وي نو په هغې باندې ځگ هم راځي- دالونه، كهچرا [د دليم په شان اينگولې] او تريو اينگولې زر خرابيږي-

روغ شنه مرچكي

﴿87﴾ په اينگولي كښې پاخه كړې شوي شنه يا سره مرچكي د خوراك په وخت د غورځولو په ځاى كه ممكن وي نو د مخكښې نه يې بيل كړئ او اوښې تكوئ او بيا يې استعمال كړئ- داسې كه پخې كړې شوې گرمې مصالې كه هم د استعمال قابل وي نو مه يې ضائع كوئ-

د پاتې شوو ډوډو سره دې څه وكړې شي؟

﴿88﴾ پاتې شوې ډوډۍ او خوروا وغيره غورځول اسراف دے- په

چرگانو، چیلی یا غوا وغیره باندې یې وخورئ- د خو ورځو پاتې شوې
 ډوډۍ ټکرې ټکرې کړئ او پۀ خوروا کنبې یې پڅې کړئ- **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**
الْکَرِيم! بهترين خوراک به ترينه جوړ شي-

کيکړا او جهينگا خوړل څنگ دي؟

﴿89﴾ د مهی نه علاوه د درياب هر يو ځناور حرام دے- کوم مهی چې
 بغير د وهلو نه پخپله مړ شي او پۀ اوبو کنبې ألتا پروت وي هغه حرام
 دے، ﴿90﴾ کيکړا [يو سمندري ځناوردے] خوړل هم حرام دے،
 ﴿91﴾ پۀ جهينگا [سمندري ځناوردے] کنبې اختلاف دے خوړل يې
 جائز دي خو بچ کيدل ترينه افضل دي- ﴿92﴾ ملخ مړ شوه هم
 حلال دے، ملخ او مهی دواړه بغير د ذبح کولو نه حلال دي-

يا رَبِّ مِصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! مونږه او بڅبڼې، مونږ ته دومره ځل د
 ”آدابِ طعام“ لوستلو توفيق راعطا کړې چې د خوراک سُنَّت او آداب
 راته ياد شي او مونږ ته پۀ دې باندې د عمل کولو توفيق هم راعطا کړې-

أَمِينِ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دا رساله ولولئ او نورو له يې ورکړئ

د غم بنادۍ پۀ دستورو، اجتماعاتو، غرسونو، د ميلاد پۀ جلوسونو وغيره
 کنبې د مکتبه المدينه چاپ کړے شوې رسالې او د مدني گولونو

پمفلټس تقسیم کړئ او ثواب وگټئ، گاهک ته د ثواب په نیت په تحفه کښې د ورکولو د پاره په خپلو دکانونو کښې د رسالو کښنودو معمول جوړ کړئ، د اخبار خرڅوونکو په ذریعه د خپلې محلې کور کور ته د میاشتي کم از کم یوه د سُنَّتو نه ډکه رساله یا د مَدَنِي ګلونو پمفلټ ورکړئ او د نیکی دعوت عام کړئ او ښه ډیر ثواب وگټئ.

د راروانې هفتې رساله



فیضانِ مدینہ محلّہ سوداگران، زرہ سبزی منڈی کراچی

UAN +92 21 111 25 26 92 0313-1139278

www.maktabatulmadinah.com / www.dawateislami.net

feedback@maktabatulmadinah.com / ilmia@dawateislami.net